

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/17/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3711203631
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3711203631.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Lichnerovej a členov senátu JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martináčkovej vo veci starostlivosti o mal. K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného opatrovníkom Y. X., Q. V. T. J. v X. B., dieťa rodičov F. K., trvale bytom I., B. XX, prechodne bytom X. - L. XX a F. K., bytom O. XXX, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 6. decembra 2011, č.k. 7P/23/2011-65, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 10.05.2010 č.k. 7P/25/2010-42 tak, že otcovi zvýšil výživné na mal. K. zo sumy 100 eur na sumu 150 eur mesačne od 01.04.2011, ktoré bude poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletého. Zameškané výživné od 01.04.2011 do 31.12.2011 v sume 450 eur uložil otcovi zaplatiť matke do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo na strane mal. K. k zmene pomerov spočívajúcej v tom, že od 01.09.2011 začal navštevovať prvý ročník Q. E.-H. v K., čím sa matke nepochybne zvýšili náklady na jeho výživu v porovnaní s dobou poslednej úpravy výživného, kedy maloletý navštevoval v mieste svojho bydliska X. ročník základnej školy. Na druhej strane, hoci otec v daňovom priznaní za rok 2010 deklaroval z podnikateľskej činnosti stratu, o opaku v uvedenom smere svedčí fakt, že v mesiaci marec 2011 si zakúpil osobné motorové vozidlo značky V. X. za nadobúdaciú cenu 600.000,- Kč, pričom v súvislosti so zakúpením tohto vozidla čerpal úver vo výške 450.000,- Kč, ktorý je nútený splácať v pravidelných splátkach po 11.000,- Kč. Hoci otec súdu predložil čestné vyhlásenie svojej matky o tom, že spolu so svojim manželom otcovi maloletého K. prispievajú na úhradu týchto splátok mesačne sumou 300 eur, toto čestné vyhlásenie súd považoval za účelové berúc do úvahy fakt, že obaja rodičia otca sú starobní dôchodcovia a poberajú starobné dôchodky spolu vo výške 650 eur. Matka maloletého dieťaťa pracuje v spoločnosti E. Q. Q..J..H.. K. kde dosahuje priemerný mesačný zárobok 451,97 eur, okrem mal. K. majú obaja rodičia vyživovací povinnosť k mal. L.. S prihliadnutím na odôvodnené potreby mal. K., ktorému sa zvýšili náklady v súvislosti s návštevou strednej školy a prihliadajúc na možnosti a schopnosti otca ako povinného rodiča súd rozhodol tak, že otcovi zvýšil výživné na mal. K. zo sumy 100 eur na sumu 150 eur mesačne od 01.04.2011. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 62 ods. 1, 3, 4, § 75 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa, domáhal sa jeho zmeny tak, že návrh matky na zvýšenie výživného bude zamietnutý. Vytýkal súdu prvého stupňa nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Namietal, že súd absolútne nebral do úvahy jeho finančnú situáciu, predovšetkým daňové priznanie za rok 2010, v ktorom vykázal stratu z

podnikania v celkovej výške 77.246,- Kč a nebral do úvahy ani jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť na mal. L. vo výške 100 eur mesačne. Je pravdou, že si zakúpil v mesiaci marec 2011 osobné motorové vozidlo za nadobúdaciú hodnotu 600.000,- Kč, pričom na kúpu vozidla použil sumu 150.000,- Kč z predaja svojho starého vozidla a na zvyšnú časť kúpnej ceny čerpal úver. Uvedené vozidlo bolo zakúpené jednak pre jeho potreby súvisiace s podnikaním a takisto za účelom starostlivosti o chorých rodičov, ktorí na jednotlivé splátky úveru prispievajú sumou 300 eur mesačne. Taktiež súd nebral do úvahy ďalšie náklady, ktoré vynakladá na maloletého syna, napríklad náklady na zdravotnú starostlivosť. Namietal, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku takisto nie je absolútne zrejme akým spôsobom a na základe akých kritérií dospel súd k záveru, že výživné v stanovenej výške 150 eur je opodstatnené a dôvodné. Poukázal na to, že nie je vlastníkom žiadneho nehnuteľného majetku, žiadnych hnutelných vecí významnejšej hodnoty, motorové vozidlo zakúpil na úver, vo svojom podnikaní za rok 2010 dosiahol záporný výsledok a nemá žiadne iné ďalšie príjmy.

Matka dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že mal. K. od 01.09.2011 začal navštevovať 1. ročník Q. E.-H. v K., čím sa jej značne zvýšili výdavky na jeho výchovu a výživu, keď len cestovné a obedy v školskej jedálni predstavujú asi 90 eur. Poukázala na rozpory v tvrdeniach otca ohľadom kúpy vozidla V. X., keď otec na pojednávaní tvrdil, že auto kúpil za 600.000,- Kč, na jeho úhradu čerpal úver 450.000,- Kč, ktorý spláca po 11.000,- Kč. Z predloženej fotokópie zmluvy o úvere je však zrejme, že celková hodnota vozidla je 729.900,- Kč, z vlastných zdrojov uhradil sumu 364.950,- Kč, výška mesačných splátok vrátane poistného je 12.962,92 Kč. Poukázala na to, že otcovi bol poskytnutý úver v marci 2011, a preto je nepravdepodobné tvrdenie otca o jeho stratách v podnikaní. Uviedla, že nevlastní taktiež žiaden majetok a z príjmu asi 450 eur mesačne musí živiť okrem syna K. aj dcéru L.. Býva v podnájme a po úhrade 74 eur za energie, výdavkov na školu detí, stravu, jej nezostanú žiadne finančné prostriedky navyše.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 2 písm.a/, § 214 od. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca dieťaťa nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní otcom dieťaťa vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p.. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva:

Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2, ust. § 75 ods. 1, ust. § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne si nevzal na seba neprimerané majetkové riziká. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa pri posudzovaní osobných, zárobkových a majetkových pomerov otca dieťaťa postupoval v zmysle horeuvedených zákonných ustanovení Zákona o rodine. Ním zistené pomery účastníkov sú dostatočným podkladom pre záver, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť zvýšené výživné na mal. K. v sume 150 eur od 01.04.2011. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil a právne posúdil, že od poslednej úpravy výživného nastala podstatná zmena pomerov najmä na strane mal. K., ktorý začal od 01.09.2011 navštevovať 1. ročník Q. E.-H. v K., čím sa matke nepochybne zvýšili náklady na jeho výživu. Mal. K. je vo veku XX rokov, navštevuje školu mimo miesta svojho bydliska, s čím matke vznikajú zvýšené výdavky na cestovné. Otec detí tak ako v čase poslednej úpravy výživného podniká na základe živnostenského oprávnenia v G. J., pričom v čase poslednej úpravy výživného deklaroval svoj mesačný zárobok vo výške cca 16.000,- Kč brutto. V súčasnej dobe

naďalej vykonáva podnikateľskú činnosť v G., pričom v daňovom priznaní za rok 2010 vykázal z podnikania celkovo stratu 77.246,- Kč. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa však nesporne vyplýva, že napriek vykazovanej strate z podnikania si otec zakúpil v marci 2011 osobné motorové vozidlo značky V. X. za nadobúdaciú cenu bez DPH 608.250,- Kč. Z predloženej zmluvy o úvere je zrejmé, že otec uhradil z vlastných zdrojov časť kúpnej ceny vo výške 364.950,- Kč a zvyšok zaplatil z úverových prostriedkov vo výške 364.950,- Kč, zostatok úveru je nútený mesačne splácať v pravidelných mesačných splátkach po 12.962,92 Kč. Ustanovenie § 75 Zákona o rodine umožňuje možnosť súdu skúmať majetkové pomery povinného komplexne, jeho životnú úroveň pre potreby výživného, keďže príjmové pomery samy o sebe neposkytujú úplný obraz o situácii povinného. Okolnosťou tvoriacou v súhrne celkové majetkové pomery povinného sú aj pasíva (rôzne formy úverov, pôžičiek). Aj tu treba vychádzať z priority vyživovacej povinnosti a posudzovať ich z hľadiska potencionality. Zadĺženie povinného z dôvodov, ktoré nie je nevyhnutné, resp. súvisí so zaobstaraním predmetov nadštandardnej hodnoty z tohto hľadiska znamená, že na ne súd pri ustálení majetkových pomerov nebude prihliadať. Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že pokiaľ je v schopnostiach a možnostiach otca platiť pravidelné splátky úveru vo výške 12.962,92 Kč napriek deklarovanej strate z podnikateľskej činnosti za rok 2010, je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu mal. K. zvýšeným výživným vo výške 150 eur mesačne. Čestné vyhlásenie matky otca o tom, že spolu s manželom prispievajú otcovi na úhradu týchto mesačných splátok sumou 300 eur, aj odvolací súd vyhodnotil ako účelové s poukazom na to, že obaja rodičia otca sú starobní dôchodcovia, poberajú starobné dôchodky spolu vo výške 650 eur mesačne. Za tohto stavu boli odvolacie námietky otca neopodstatnené.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.